

Чарльз Нварукве

КУЛЬТУРА У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У статті розкрито паралель між мовою як невід'ємною частиною культури й тим, як знання певної культури надихає на вивчення цієї мови. Тому культура повинна бути залучена у викладання іноземних мов на будь-якому рівні освіти. Використання мови означає передання народної культури.

Ключові слова: мотивація, комунікації, культурна спадщина, цільова мова, навчання.

The article draws the parallel between language and culture. In this way, it should be noted that language itself is a kind of culture, which should be introduced to inspire the teaching and learning of foreign languages. This paper attempts to examine the repositioning of language as an integral part of culture and to explain how the knowledge of a particular culture inspires one to study a given language. Culture should therefore be incorporated in teaching of foreign languages at any level of education. The use of a language means the transmission of the people's culture.

Keywords: motivation, communication, cultural heritage, target language, teaching / learning.

Зростала глобалізація породила гостру потребу в спілкуванні людей, що працюють різними мовами. Це робить вивчення сучасних мов пріоритетним у нашій країні й, урешті-решт, становить частину нашої освітньої програми. Мова й культура існують і практикуються в суспільстві, у якому ми живемо. Звичайно, мова не може існувати у вакуумі, можна сміливо стверджувати, що між мовою й культурою існує свого роду переливання. У своїх дослідженнях Бадаз і Петерсон підкреслювали, що викладання іноземної мови – це не просто маніпуляція граматиною й словниковим запасом, вивчення іноземної мови без знання того, як люди використовують мову в деяких комунікативних подіях, здається безглуздом, неточним і неповним [3].

Основною метою навчання культури в класі іноземної мови є підвищення обізнаності студентів і розвиток їхньої самостійної цікавості до цільової культури; тим самим їм допомагають проводити порівняння між культурами. Викладання культури в мовному класі повинне допомогти учням опанувати іншу культуру. Калю розглядає викладання культури як засіб розвитку усвідомлення й сприйняття цінностей і традицій народу, мову якого вивчають; зрозуміти, чому люди діють або говорять так, як вони роблять, і чому вони мовчать або вдаються до насильства.

Думка не завжди тотожна тому, що ми говоримо, і концептуалізація перебуває під впливом нашої мови, яка, своєю чергою, залежить від нашого оточення. Ми аналізуємо й класифікуємо реальність за лінгвістичними лініями. Існує чудовий зв'язок між мовою й суспільством, у якому використовують мову. Це пояснює, що залучення культури в педагогічну діяльність на будь-якому рівні освіти повинно враховуватися, щоб студенти могли отримати всебічне уявлення, як насправді працює

мова перекладу. Отже, застосування місцевої культури й цільової культури в педагогічній діяльності в школі повинно здійснюватися для того, щоб учні максимально оволоділи мовою поряд із культурою [1].

Петерсон указав на два важливих аспекти мови: її функція у встановленні соціальних відносин; передання інформації про носіїв. Це означає, що неможливо об'єктивно вивчати мову як певний набір мовних норм певної спільноти, оскільки вона є частиною культури суспільства, яке говорить нею. Культура й комунікація нероздільні, тому що культура не тільки диктує, хто з ким розмовляє, про що і як відбувається комунікація, вона також допомагає визначити, як люди кодують повідомлення, укладаючи в них певний сенс [2].

Культура – це основа комунікації, як вважає Виноградова. Інкво та Калу стверджують, що мова – це ключ до сердець народів, оскільки вона висловлює, зберігає й передає весь набір моделей поведінки, переконань, традицій, звичаїв і моделей мислення, що відрізняють одну групу людей від іншої. Використання мови означає передання народної культури. Любов до своєї мови є одним з аспектів культурної свідомості. Усе, що людина робить або думає, виражається в мові й здійснюється в нашому способі життя. Це говорить, що мова й культура повинні вивчатися на будь-якому рівні освіти.

Бенсон використовував термін «соціолінгвістична компетенція», що ілюструє, що мова втілює в собі соціокультурні знання. Єгону коротко говорить, що відносини між мовою й культурою дозволяють їм ефективно співіснувати й будь-яка мова, яку люди розвивають, служить їм засобом комунікації, передання знань, культури й цінностей. Мова є провідником людських думок і міркувань, тому що саме мова дає людині здатність організовувати думки й це дозволяє їй збирати, сортувати, пов'язувати й записувати ідеї [5].

Високо оцінюючи співіснування мови й культури, Бабалола й Чука стверджують, що мова повинна сприйматися не тільки як предмет, але і як посередник у вивченні культури. Прикладом того, що мова й культура нероздільні, є переконаність у тому, що будь-яка зміна мови загрожує культурі. Це пояснює, чому багатомовні групи й суспільства оберігають свою мову від «фальсифікації». Наприклад, у французів є офіційна мовна академія, яка стежить за розвитком мови й намагається її регулювати. Вони настільки стурбовані «забрудненням» французької мови й культури іноземними мовами (особливо американською англійською), що вдалися до радикальних заходів для перевірки такого проникнення культури.

Чука нагадав, що деякий час країни Європи перебували під впливом слов'янської культури, і мова, якою говорили сусідні племена в країнах після падіння Римської імперії, були пов'язані не тільки в лексиці, але й у фонології й морфології. Результатом контакту двох мов може бути заміна або вплив однієї культури на іншу. Це найбільш імовірно, коли одна мова має більш високий соціальний стан (престиж), ніж інша. Вплив однієї культури на іншу призводить до придушення іншої мови. Іноді це пояснюється тим, що двомовні спільноти, які більше не ідентифікують себе з культурою будь-якої з мов, якою вони говорять, прагнуть розвивати свою власну мову як вираження своєї культурної унікальності [2].

Значення слова і його інтерпретація зазвичай відображаються в культурних нормах. Мова й культура настільки тісно пов'язані між собою, що їх межі, якщо такі є, надзвичайно розмиті, і їх важко усвідомити, не кажучи вже про те, щоб поставити під сумнів припущення й винятки, яких ми дотримуємося, наприклад, російську та українську мови.

Слід ще раз підкреслити, що викладання мови є викладанням культури. Невловимі елементи, створювані суспільством, такі як мова, культура та традиції, як правило, є незамінними одне для одного. Немає необхідності сперечатися, що культура надихає на викладання й вивчення будь-якої мови. Механізм, який відкриває різні кордони й усуває всі абстракції та сприяє поліпшенню людських відносин у сфері освіти, полягає в ефективному використанні мови й застосуванні культури корінних народів. Це узгоджується з твердженням, що мова є суспільним надбанням, а не індивідуальним і втрата мови означає втрату культури. Вони дотримуються думки, що кожна мова та її культура без винятку цінні й важливі та повинні бути збережені. Мови втілюють інтелектуальне багатство людей, які ними говорять. Утрата будь-якої з них буде катастрофою.

За словами Бенсона, культура може зробити великий внесок у мову й культуру. Це одна з причин наявних розбіжностей. Відповідно до цього визначаємо культуру як спосіб життя, набір ідей і моделей звичок, які належать і поділяються групою людей, які живуть разом. Він визначає культуру як зразки людської діяльності й символічні структури, які надають такій діяльності значення. Культура може мати справу зі знаннями, технологіями, мистецтвами й багатьма іншими видами практики й можливостями, створеними людьми й успадкованими з покоління в покоління. Це говорить, що культура може бути абстрактними й конкретними речами як продуктами людських істот [2].

Культура не обмежується певною спеціальною сферою знань, вона містить у собі правила поведінки, що впливають з усього спектра людської діяльності. Однак кожна культура відрізняється й своєю унікальністю, що дозволяє проводити можливі відмінності й визначати ту чи ту культуру в будь-який конкретний момент часу. Таким чином, культура охоплює всі аспекти життя, економіки, соціальної системи, освіти, мови й релігії певної групи людей.

У навчанні іноземної мови акцент роблять на знання суспільства й культурного типу людей, чію мову вивчають. Тісний взаємозв'язок структури мови й культури пояснює необхідність викладання культури в класі іноземної мови. Вивчення іноземної мови – це вивчення іноземної культури, і в тій чи тій формі культура навіть побічно викладається в класі іноземної мови [7].

Чука визнає, що у вивченні іноземної мови реальний контакт із представником культури може бути важливим фактором як у розвитку позитивних відносин, так і в досягненні мовної компетенції. Наприклад, неодноразово було встановлено, що багато студентів, які вивчали російську мову й побували в Росії, істотно відрізнялися щодо успішності від тих, хто не мав такої можливості. Ті, хто був у Росії, після належного знайомства з народною культурою висловили більш позитивне ставлення до Росії й російської мови й досягли значно вищого рівня досягнень як в усній, так і в

письмовій російській мові. Тому вважається за необхідне увести культуру в навчальну програму з іноземної мови, оскільки це створює обізнаність про географічне середовище, історичний чи політичний розвиток іноземної культури, її інститути й звичаї, її літературні досягнення й навіть повсякденне життя її членів [4].

Однією з необхідних умов для отримання студентами диплома про вищу освіту в усіх нігерійських університетах, де вивчають російську мову, є програма «Рік за кордоном» (занурення). Він призначений для ознайомлення студентів із носіями мови й культурою народу, мову якого вони вивчають. Можливість взаємодіяти з носіями мови як всередині, так і поза класом має істотну перевагу для студентів. Нварукве стверджує, що учні, які не мають широкого доступу до носіїв мови, швидше за все будуть повільно її вивчати, особливо в усному аспекті використання мови [6].

Студенти повинні озброїтися навичками, які їм потрібні у вивченні іншої мови. Завдання викладача – пробуджувати інтерес студентів до цільової культури й сприяти створенню класу іноземної мови через взаємодію, яка відбувається між учасниками. Чим більше ми вивчаємо мову, тим більше занурюємося в культуру народу, що говорить цією мовою. Чим більше наближаємося до носіїв мови, тим більше асоціюємо себе з їхньою культурою [1].

Мова має свої особливості в тому розумінні, що люди, які говорять нею, належать до певної раси або рас і дотримуються певних культурних правил. Цілком очевидно, що мова не існує окремо від культури. Утрачена мова – це утрачена культура, утрачена цивілізація. Цілком можливо, що студент, натхненний культурою, буде більш охоче займатися вивченням іноземної мови. Мова й культура не повинні розділятися, а повинні бути набуті разом, причому кожна із них повинна надавати підтримку розвитку іншої. Любов до мови – це аспект культурної свідомості. Для збереження мовної культури необхідно забезпечити її захист. Необхідно враховувати введення культури в мовну освіту на будь-якому рівні нашої педагогічної діяльності, прекрасно розуміючи, що культура надихає на використання будь-якої мови. Таким чином, ми приходимо до висновку, що мова і її структура повністю залежать від культурного контексту, у якому вони існують.

Література:

1. Babalola A. Language attitude and language conflict in West Africa. Ibadan : Ibadan exicrownfit publishers, 2002. 218 p.
2. Benson P. Autonomy and independence in language learning. London : Longman, 2007. 226 p.
3. Byram P. Cultural studies in foreign language education. Ibadan : Clevendon multilingual matters Ltd, 2009. 344 p.
4. Chuka C. Language and culture are they really linked. Fragrance publishers Surulere. Lagos, 2015. 226 p.
5. Kalu O. U. Reading in African humanities: African cultural development. Enugu : Enugu Fourth dimension publishing Co. Ltd, 2008. 204 p.
6. Nwarukweh C. O. Language as an integral part of culture. *Interdisciplinary academic essays*, Vol. 7. UNN Nsukka, 2015. 188 p.
7. Nwogu G. A. Indigenous languages and culture: Enhancing identity and Social stability in the Humanities and national Identity, 2013. P. 172–175.

References:

1. Babalola, A. (2002), Language attitude and language conflict in West Africa, Ibadan exicrownfit publishers, Ibadan, 218 p.
2. Benson, P. (2007), Autonomy and independence in language learning, Longman, London, 226 p.
3. Byram, P. (2009), Cultural studies in foreign language education, Clevedon multilingual matters Ltd, Ibadan, 344 p.
4. Chuka, C. (2015), Language and culture are they really linked. Fragrance publishers Surulere, Lagos, 226 p.
5. Kalu, O. U. (2008), Reading in African humanities: African cultural development, Enugu Fourth dimension publishing Co. Ltd, Enugu, 204 p.
6. Nwarukweh, C. O. (2015), Language as an integral part of culture. *Interdisciplinary academic essays*, Vol. 7. UNN Nsukka, 188 p.
7. Nwogu, G. A. (2013), Indigenous languages and culture: Enhancing identity and Social stability in the Humanities and national Identity, pp. 172–175.

Charles O. Nwarukweh

CULTURE IN THE FOREIGN LANGUAGE STUDY

Language is the bearer of human thoughts and reasoning. Culture should become an integral part of teaching and learning foreign languages. Both society and its culture change over time. The language of this culture is being invigorated by new elements. Effective integration will help the teacher professionally present the content of his lesson by selecting appropriate cultural tools that will facilitate teaching and learning.

Language and culture are inseparable, so any change in language threatens culture. Because language is a means of preserving the culture of the people, promoting social interaction and unity of both. Use of language means the transfer of people's culture. Language expresses, preserves, and transmits the entire set of patterns, behaviors, beliefs, traditions, and customs of the thinking patterns of one group of people different from another.

It has been repeatedly found that many students who have studied Russian and have visited Russia have differed significantly from those who did not have the opportunity. A foreign language learner also learns the cultural knowledge and skills necessary to be competent in learning a foreign language. Therefore, it is considered necessary to include culture in a foreign language curriculum, as this helps to avoid the stereotypical notion that language is not part of culture.

Teaching culture creates awareness of the geographical environment, the historical or political development of a foreign culture, its customs and the literary achievements of its members. The task of the teacher is to stimulate students' interest in the target culture and to promote the creation of a foreign language class. Love for one's language is an aspect of cultural consciousness. Everything that a person thinks is expressed in language and embodied in our lives. The main purpose of teaching culture in a foreign language class is to raise students' awareness and develop their interest in the target culture on their own.

Keywords: *motivation, communication, cultural heritage, target language, teaching / learning.*

Чарльз Нварукве

КУЛЬТУРА У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Мова є носієм людських думок і міркувань. Культура повинна стати невід'ємною частиною викладання й вивчення іноземних мов. Як суспільство, так і його культура змінюються з плином часу. Мова подібної культури поживається новими елементами. Ефективна інтеграція допоможе вчителю професійно подати зміст свого уроку, вибравши відповідні культурні інструменти, які сприятимуть викладанню й навчанню.

Мова й культура невіддільні, тому будь-яка зміна мови загрожує змінами в культурі, оскільки мова є засобом збереження культури народу, сприяє соціальній взаємодії і єдності їх обох. Використання мови означає передання культури народу. Мова висловлює, зберігає й передає весь набір моделей поведінки, вірувань, традицій і звичаїв, моделей мислення однієї групи людей, що відрізняється від іншої.

Неодноразово було встановлено, що багато студентів, які вивчали російську мову й перебували в Росії, істотно відрізнялися за успішністю від тих, хто не мав такої можливості. Той, хто вивчає іноземну мову, також вивчає культурні знання й навички, необхідні для компетентного вивчення іноземної мови. Тому вважається за необхідне увести культуру в навчальну програму з іноземної мови, оскільки це допомагає уникнути стереотипного уявлення, що мова не є частиною культури.

Викладання культури створює обізнаність про географічне середовище, історичний чи політичний розвиток іноземної культури, її звичаї та літературні досягнення її членів. Завдання викладача – стимулювати інтерес студентів до цільової культури й сприяти створенню класу іноземної мови. Любов до своєї мови є одним з аспектів культурної свідомості. Усе, про що людина думає, виражається в мові й утілюється в нашому житті. Основною метою навчання культури в класі іноземної мови є підвищення обізнаності студентів і розвиток їхньої зацікавленості до цільової культури.

Ключові слова: мотивація, комунікації, культурна свідомість, цільова мова, навчання.

Charles O. Nwarukwe – Ph.D. in Applied Linguistics (Russian Studies), Associate Professor of the Department of Foreign Languages and Literary Studies, Faculty of Arts, University of Nigeria, Nsukka.

Чарльз Нварукве – кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов, факультет гуманітарних і математичних наук Університету Нігерії, Нігерія, Нсука.

e-mail: charlesnwarukwe@yahoo.com

Надійшла до редакції 11.09.2019. Розглянута на редколегії 19.11.2019.

Рецензенти:

Кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри документознавства та української мови гуманітарного факультету Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «ХАІ» Медведь О. В.

Кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри прикладної лінгвістики гуманітарного факультету Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» Рижкова В. В.